

INTELECTURISTII

COLECȚIONARI ÎN DIALOG CU ȘCOALA DE IERI

JURNAL DE BORD

*Liceul Teoretic
„Gelu Voievod”
Giurgiu*

Câteva gânduri despre „școala de ieri” Intellecturistii căutători de comori

De cele mai multe ori, școala, privită prin ochii elevilor, are conotații mai degrabă negative - un loc în care trebuie să stai mai multe ore, să înveți, să respecti reguli și oameni, să stai „cuminte” la locul tău, să nu jighești, să nu te cerți.... Și totuși, tot ce a fost cândva lipsit de strălucire și libertate se transformă în amintire pe care timpul o poartă spre tinerele generații ce abia așteaptă să descopere cum a fost acel „atunci” al bunicilor, al părinților. Poate că, privind în urmă, mai avem nostalgia fericirii trăite ce nu și-a putut consuma valențele pozitive decât prin praful așternut pe anii ce s-au scurs atât de repede. Părinții și bunici se văd în oglinda amintirii ca elevi și pot depăna firul poveștii lor pentru copii sau nepoți pentru ca trecutul să devină prezent, să fie înțeles și prețuit.

Un astfel de demers am întreprins împreună cu elevii Liceului Teoretic „Gelu Voievod”, Gilău, membri ai clubului de lectură „Intellecturiști”, în special. Pornind de la un proiect derulat în anul școlar precedent, intitulat „Familia – pietre de hotar între generații”(Pietre de hotar între generatii) am considerat că elevii pot fi colecționari de amintiri ai anilor de școală trăiți de părinții sau de bunicii lor. Toți cei care au dorit să participe au avut de căutat, împreună cu cei din familie, obiecte școlare vechi, pe care le-au adus la școală și le-au prezentat colegilor și profesorilor în cadrul unei expoziții organizate în 18.06.2024: [Expoziție obiecte școlare](#)

Fiecare a scris apoi cum a descoperit obiectele și ce reprezintă acestea.

prof. coordonator Maria-Cristina Handru

Colaborator: Anca Sfârlea

17.06.2024

Dragul meu jurnal,

Azi am mers la bunica mea si am căutat obiecte scolare în fostul birou al tatălui meu, din vremea în care era la liceu. Am fost surprinsă că am găsit multe caiete si fise din care a învățat la Liceul Energetic din Cluj-Napoca, timp de patru ani.

Bunica mi-a spus că lecțiile atunci erau mai mult scrise pe fise, nu pe caiete, luau notițe dictate de profesori. De când a fost în clasa a IX-a am găsit un caiet de geometrie, dintr-a X-a un caiet de fizică, iar dintr-a XI-a un caiet de limba si literatura română. Din ultimul an de liceu am desoperit multe fise, de la diferite discipline: filosofie, biologie, instalații, chimie, informatică, electro si protecții. Aceste denumiri de materii mi s-au părut foarte ciudate si interesante, mai ales cele specifice Liceului Energetic.

Elevii de atunci se documentau din reviste de specialitate, publicate în acea perioadă. La încheierea cursurilor liceului, tata a prezentat un Proiect de diplomă, apoi a susținut bacalaureatul - am găsit diploma lui de absolvire. În timpul anilor de liceu, tata a avut mulți prieteni si prietene care au semnat sau i-au lăsat mesaje pe niste foi cu amintiri. La final de clasa a XII-a a primit si sonete cu numele colegilor si ale profesorilor. Am mai găsit si o

legitimație de autobuz - tata făcea naveta ca să ajungă la școală. Printre altele, am dat și peste două carnete de elev - unul din clasele IX-X, altul din clasele XI-XII.

În bibliotecă, bunica a păstrat cărțile tatălui meu. Cea mai veche este o carte cu poezii de Mihai Eminescu (1959), apoi una cu titlul „Doine și balade”, scrisă de Vasile Alecsandri (1967). Din seria „Biblioteca școlarului” avea și „Cântece de vitejie” de George Cosbuc (1985).

Aceste descoperiri ale modului în care a învățat tatăl meu m-au făcut să apreciez elevii din acea vreme care deprindeau o meserie și aveau și cultură generală.

Daria Vele
Clasa a V-a B

Jurnal – Colecții și colecționari – Școala de ieri

Motto : „Nu-i nimic mai plăcut pe lume decât să fii căutător-de-chestii.”, *Pippi Șosefica*, Astrid Lindgren

11.06.2024

Doamna profesoară de limba și literatura română ne anunță participarea la ultimele activități din cadrul proiectului "Lecturiada elevilor", cu rugămintea de a aduce obiecte care aparțin părinților sau bunicilor noștri din perioada când erau ei elevi.

12.06.2024

Încântată de această temă, o rog pe mama să caute obiectele cu pricina. Din păcate, mama mea are cutia cu amintiri din acea perioadă la Târgu Jiu, reședința bunicului meu. Totuși, își amintește că în pivniță avem o parte din biblioteca bunicii care s-a mutat la noi. Mergem să selectăm câteva cărți și astfel intrăm într-o lume a amintirilor. Mama găsește chiar manualul ei de istorie din clasa a V a, câteva cărți din lecturile obligatorii de atunci, iar eu găsesc o carte îngălbenită de timp despre Mihai Eminescu. Eu am ales cartea scrisă de Ion Luca Caragiale intitulată „Momente, Schițe și Povestiri” pentru că îmi plac ilustrațiile.

13.06.2024

Doamna profesoară îmi spune că ar trebui să găsesc și obiecte personale. Când ajunge tatăl meu acasă, îi cer și lui ajutorul. În scurt timp, acesta vine cu o cutie veche și prăfuită din care scoate diferite lucruri din acea vreme la care, după câte se pare, ține foarte mult. Fiecare obiect are istoria lui pe care tata, cu răbdare, mi-o împărtășește. Alegem liniarul său de desen tehnic pentru

că tatăl meu a făcut o școală de meserii, stiloul său (de care era foarte mândru pentru că era chinezesc) și manualul explicativ pentru meseria de lăcătuș.

14.06.2024

Părinții intră și ei în jocul căutărilor și al amintirilor și astfel tata îl roagă pe fratele său să se uite dacă are anumite lucruri păstrate din anii de școală.

15.06.2024

Nu după mult timp, primim vestea cea bună că unchiul meu a găsit o cravată de pionier. Astfel, aflu și o informație în plus, despre pionierii din perioada comunistă.

Aceasta este istoria pe scurt a căutărilor mele de comori vechi...

Timea Teodora Nagy

Colecții și colecționari- Școala de ieri

Dintre obiectele păstrate de bunicii mei am ales câteva care mi s-au părut interesante:

Cravată de pionier: am ales cravata de pionier pentru că se purta la uniformele școlare din trecut.

Carnet de elev: carnetul de elev l-am luat pentru a se vedea diferența dintre trecut și prezent.

Certificat de absolvire a școlii generale de 8 ani: am selectat certificatul pentru că a fost de acum 74 de ani.

Diplomă de absolvire a școlii elementare de 7 ani: am vrut să prezint diploma de absolvire pentru că reprezintă absolvirea școlii elementare de acum 80 de ani.

Diplomă de maturitate: am ales diploma de maturitate pentru că arăta în trecut că ai împlinit 18 ani.

Poză de grup din 1964-1965: am ales această poză de grup pentru că prezintă absolvenții „școlii medii serale” din acea vreme.

Victor Mărginean
Clasa a V-a B

JURNAL „COLECȚII ȘI COLECȚIONARI” -- ȘCOALA DE IERI

Marti, 11 iunie 2024

Doamna profesoară de limba și literatura română ne-a anunțat că ne-au rămas două activități din cadrul proiectului *Lecturiada elevilor*, una dintre acestea fiind cu tema **COLECȚII ȘI COLECȚIONARI** și ne-a propus a fi văzute ca o modalitate frumoasă de a încheia anul școlar. M-am bucurat, pentru că este ceva inedit și plăcut. Ajuns acasă, îi povestesc mamei despre temă și este și ea încântată.

Miercuri, 12 iunie 2024

Mama începe să îmi povestească amintiri din perioada ei școlare și să caute diverse obiecte din acea perioadă. Acasă la noi, unde mama s-a mutat după căsătorie, a găsit doar un stilou chinezesc, pe care îl are de când era în clasa a-V-a, cum sunt eu acum. Îi întreb pe tati și pe bunica dacă mai au lucruri din acea perioadă și aceștia au început să caute. Din depănarea amintirilor, aflu că în România, până în anul 1989, nici un elev de școală nu era primit în instituție fără ținuta regulamentară, care însemna pentru băieți un costum de haine de culoare închisă, cămașă albă sau albastră și nelipsita **matricolă**, adică un număr imprimat pe o bucată de pânză pe care era trecut și numele școlii și prin care elevul putea fi identificat.

Organizația Pionierilor din România a fost o organizație a copiilor români de vârstă școlară (8-14 ani) în perioada guvernării comuniste. Copii sub 8 ani erau înrolați în organizația **Șoimilor Patriei**, iar tinerii peste 14 ani se puteau înrola în **Uniunea Tineretului Comunist**.

Intrarea în rândurile pionierilor se făcea în clasa a II-a. Pionierii aveau și ei uniformă: **nelipsita cravată roșie cu inel, cămașă albă, fustă sau pantaloni negri, centură la brâu cu stema României și primeau trese și insigne** pentru rezultate școlare deosebite. (Așa am ales să prezint pentru expoziție o parte din costumul de pionier cu trese și matricola, găsite de mama.)

Intrarea în cadrul organizației se făcea într-un cadru festiv, prin rostirea următorului angajament: „*Eu, ... (numele și prenumele), intrând în rândurile Organizației Pionierilor, mă angajez să-mi iubesc patria, să învăț bine, să fiu harnic și disciplinat, să cinstesc cravata roșie cu tricolor.*”

Vineri, 14 iunie 2024

Tatăl meu găsește un manual de **Matematică pentru clasa a-VI-a** și o culegere cu **Modele și teste rezolvate de analiză gramaticală**, din care a

învăţat el. Bunica mea găseşte printre lucrurile păstrate de demult **penarul dânzei, din lemn, un creion chimic şi un liniar din lemn.**

Sâmbătă, 15 iunie 2024

Bunica îmi aduce **3 poze**, din cutia cu amintiri, una în care tata este în costum de pionier, una în uniforma şcolară făcută cu ocazia zilei de 8 martie 1986 şi o alta în care este împreună cu fratele său mai mic, ambii în uniformă şcolară.

Mi-a făcut plăcere să prezint jurnalul meu de colecţionar al amintirilor şi obiectelor din perioada şcolară a părinţilor şi bunicii mele!

Matei-Florin Sucală

COLECȚII ȘI COLECȚIONARI - ȘCOALA DE IERI

Obiecte colectate: Am colectat diferite obiecte din perioada în care părinții și bunicii noștri erau elevi.

Aceste obiecte sunt:

Telefon vechi cu fir

Carnet de elev

Cravată veche

De ce am ales aceste obiecte?

1. Telefonul vechi cu fir: Am ales acest telefon vechi cu fir, deoarece reprezintă un simbol al comunicării din trecut. Era un obiect comun în casele oamenilor și era folosit pentru a păstra legătura cu familia și prietenii. În era digitală de astăzi, este interesant să vedem cum s-au schimbat tehnologiile de comunicare.

2. Carnetul de elev: Am ales acest obiect deoarece ne oferă o perspectivă asupra sistemului educațional din trecut și modul în care elevii erau evaluați și monitorizați.

3. Cravata de pionier: Am ales acesta eșarfă, deoarece este un simbol al identității și apartenenței la organizația de pioneri din perioada socialistă, fiind un obiect cu o istorie foarte bogată și, totodată, emoțională, reprezentând tradiția școlară din acele vremuri.

Documentare:

1. **Telefonul vechi cu fir:** Acest telefon este un model rotativ clasic, foarte utilizat în trecut. Telefonul este de culoare albă și are un cablu spiralat, negru. Această piesă ne arată cum comunicația a evoluat de-a lungul anilor, de la telefoanele fixe la telefoanele mobile moderne.

2. **Carnetul de elev:** Acest carnet de elev din Republica Socialistă România, destinat claselor V-VIII, este un exemplu de document școlar folosit în trecut pentru a înregistra notele și observațiile profesorilor. Este de culoare verde și poartă însemnele oficiale ale perioadei.

3. **Cravata veche:** Această eșarfă roșie cu o margine tricoloră este un simbol al mișcării pionierilor din perioada socialistă din România. Cravata era purtată de elevii din clasele primare și gimnaziale ca parte a uniformei.

Concluzie:

Am reușit să adun și să prezint o serie de obiecte care reflectă viața școlară din trecut. Telefonul vechi cu fir, carnetul de elev și cravata veche sunt mai mult decât simple obiecte; ele sunt martori ai istoriei, reprezentând diferite aspecte ale vieții de zi cu zi și educației din perioada în care părinții și bunicii noștri erau elevi.

Andrei Mariș
Clasa a V-a B

Școala de ieri

Pentru expoziția de la școală, am ales o cămașă ce are o semnificație specială, fiind purtată de mama mea în ziua în care a absolvit liceul, acum 30 de ani.

Creată cu artă în anii '90, cămașa este un simbol al vremurilor trecute, dar și al momentelor pline de emoție și speranță. Croiala este elegantă și simplă, tipică acelei perioade. Cămașa este martoră multor amintiri prețioase, fiind purtată într-o zi de neuitat, când mama mea și-a încheiat un capitol important din viața sa și a pășit încrezătoare către viitor.

Deși au trecut 30 de ani, această piesă vestimentară rămâne un simbol al tinereții și al visurilor.

Helga Barazsuly - clasa a X-a

În urmă cu câteva zile, am rugat-o pe bunica să caute ceva din vremea în care era elevă. A găsit o ie tradițională, cusută manual, pe care o purtau mai demult fetele la școală, la diferite serbări sau evenimente importante. Chiar mi-a artas atenția

să nu o pierd, deoarece are o valoare sentimentală mare.

Mi-a mai dat și un album cu timbre care i-a aparținut bunicului meu - era pasionat de timbre și bunica se gândește mereu la el (acum că nu mai este) când îl răsfoiește.

Tudor Pleșa, clasa a X-a

Jurnal – Colecții și colecționari

12.06.2024

Doamna Handru, profesoara noastră de limba și literatura română, ne-a anunțat că vom participa la ultimele activități din cadrul proiectului „Lecturiada elevilor”, care consta în aducerea unor obiecte de-ale părinților sau bunicilor noștri, legate de școală.

13.06.2024

Nu prea credeam că părinții mei mai păstrează lucruri vechi din anii de școală ai acestora. Mama a venit cu ideea să o întrebăm pe bunica dacă găsește lucrurile vechi de-ale tatălui meu. Bunica a căutat și peste puțin timp ne-a anunțat că a găsit trei lucruri!

14.06.2024

Bunica a găsit 3 carnete de note ale tatălui meu. Mai exact: unul din clasele 1-4, unul din clasele 5-8, iar altul de la specialitate. Eram extrem de curioasă să văd ce note avea el când era mic. Avea și note bune și note mai puțin bune.

16.06.2024

După ce am văzut că tata și-a păstrat carnetele, iar copiilor lui le sunt de folos, voi face și eu același lucru!

Giulia Pașcalău
Clasa a V-a B

Școala de ieri

Mă numesc Roșu Denis Marinel și sunt elev în clasa a V- a B la Liceul Teoretic „Gelu Voievod” din Gilău. Am fost foarte încântat și am dorit să particip la acest proiect frumos numit „Școala de ieri”, deoarece mi s-a părut interesant să descoperim cât mai multe informații despre școala de pe vremea părinților sau bunicilor noștri.

Pentru această prezentare eu am mers la bunica mea, la munte, și am rugat-o să îmi povestească despre perioada în care ea a fost elevă și să îmi arate dacă a mai păstrat ceva amintiri de atunci. Spre bucuria mea, bunica chiar a păstrat foarte multe amintiri și mi-a povestit despre cum au fost anii ei de școală, comparativ cu școala din zilele noastre. Am petrecut un timp minunat împreună, împărtășind fiecare din experiențele și trăirile lui, ca elev.

Bunica mea a păstrat carnetul ei de elev de la Școala profesională din comuna Beliș unde ea a fost elevă, carnetul membru de partid (UTC) și încă 2 oracole (caiete cu jocuri distractive).

În cele ce urmează o să vă prezint aceste trei obiecte.

Carnetul de elev - despre el nu o să scriu foarte mult, deoarece este destul de asemănător cu carnetele de elev ale noastre, doar că are o vechime de 40 de ani, care se și observă. Sincer, aș vrea să vă spun că mie mi-a plăcut mai mult când aveam doar carnetul și catalogul fizic, deoarece pe ele le poți păstra ca amintire.

Carnetul de membru UTC - era un carnet pe care îl primeau tinerii care făceau parte din Uniunea Tineretului Comunist, care a fost organizația de tineret a Partidului Comunist Român. Tinerii se puteau înscrie în organizație de la vârsta de 14 ani. Copiii erau înrolați până la 14 ani în organizația de pionieri. După cum am observat în filele carnetului, membrii plăteau și o taxă lunară.

Oracolele - de departe mie mi se par cele mai interesante oracolele pe care le-a scris bunica mea - niște caiete frumos organizate cu fel și fel de jocuri distractive, un fel de Facebook, Instagram sau Tik-tok al vremurilor noastre. În ele sunt scrise mai multe jocuri amuzante, chiar eu le-am jucat cu bunica, și multe „amintiri” - aproximativ o strofă dintr-un fel de poezie. Aceste oracole și le împrumutau foarte des unii altora. Mie mi se pare că și atunci tinerii se distrau frumos și cred că comunicau mult mai mult între ei, datorită faptului că nu aveau telefoane, care ne răpesc nouă foarte mult timp.

Denis Marinel Roșu
Clasa a V- a B